

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/36/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200966
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200966.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členov senátu JUDr. Viery Nevedelovej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci navrhovateľa: Y. O. R., bytom H. č. 3, X., zastúpeného: JUDr. Marián Ďurina, advokát so sídlom Sibírska č. 4, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29.augusta č.8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 01.10.2014, č.k. 10Sd/75/2014-37, jednomyselne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 01.10.2014, č.k. 10Sd/75/2014-37, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 01.10.2014, č.k. 10Sd/75/2014-37, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 24.04.2014 a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd zistil, že odporkyňa podľa § 65, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) priznala navrhovateľovi starobný dôchodok vo výške 167,30 € mesačne od 20.01.2012. Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že navrhovateľovi bol rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky od 01.01.2011 (podľa § 38, § 39, § 58 a § 60 v súlade s § 81 ods. 3 písm. a) zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov, ďalej len „zákon č. 328/2002“) priznaný výsluhový dôchodok; na určenie sumy priznanej dávky bola zhodnotená doba služobného pomeru v rozsahu 33 rokov a 222 dní. Podľa krajského súdu odporkyňa správne postupovala, keď brala do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia vojakov a policajtov a to v sume primeranej dobe trvania služobného pomeru (zohľadnené osobné vymeriavacie základy z osobitného systému) a preto bolo potrebné sumu starobného dôchodku znížiť podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), vyhláseného v Zbierke zákonov pod č. 416/1991 Zb. („Dohovor“) o sumu zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba

služby zhodnotená na určenie sumy výsluhového dôchodku za celé roky. Záverom krajský súd uviedol, že nebol dôvod pri realizácii samotného výpočtu nezapočítať všetky roky služby zhodnotené na určenie sumy výsluhového dôchodku. Z toho dôvodu rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. V zásade sa domáhal aby pre výšku dôchodku mu odporkyňa započítala z výsluhového dôchodku len doby vykazované v I. a II. kategórii funkcií v počte 21 rokov a 188 dní (pri zohľadnení dvoch ročníkov strednej vojenskej školy) spolu 23 preferovaných rokov a nie 33 rokov a 222 dní do ktorých bola zahrnutá aj III. pracovná kategória.

Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie a priznal náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 349,45 €.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu zotrvala na svojom stanovisku a žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP).

Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s citovaným ustanovením najvyšší súd v konaní postupoval podľa ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov na základe ktorých krajský súd rozhodol a pre zdôraznenie správnosti rozsudku dopĺňa v nadväznosti na navrhovateľove námietky ďalšie dôvody.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, obdobie dôchodkového poistenia je aj obdobie výkonu služby policajta, profesionálneho vojaka a vojaka prípravnej služby, ak toto obdobie policajt a profesionálny vojak nezískali v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu a nebol im priznaný invalidný výsluhový dôchodok, invalidný dôchodok alebo čiastočný invalidný dôchodok podľa osobitného predpisu.

Z ustanovenia § 60 ods. 2 zákona o sociálnom poistení vyplýva, že právna úprava mala zabezpečiť, aby od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení (poistení) výsluhový dôchodok plnil funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru ako dávka sociálneho zabezpečenia existujúca, či už samostatne alebo popri starobnom dôchodku, na ktorý vznikne nárok dovŕšením dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení. Súčasne bolo cieľom zákona č. 328/2002 Z. z. dosiahnuť právny stav, podľa ktorého by pomerná výška výsluhového dôchodku bola vyššia, ako keby policajtom bola doba profesionálnej služby hodnotená len vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia. Z tohto zámeru teda vyplýva, že cieľom zákona bolo vytvorenie stavu, pri ktorom by súčet výsluhového dôchodku a starobného dôchodku zo všeobecného systému sociálneho poistenia bol vyšší, resp. aspoň rovnaký ako suma starobného dôchodku poistenca, ktorý mal všetky doby zamestnania hodnotené len vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia (zabezpečenia).

Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že v zmysle článku 33 ods. 2 Dohovoru, ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú

dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť (prežitie ustanoveného veku), môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Z článku 33 ods. 2 Dohovoru podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že v prípade súbehu nárokov na starobný dôchodok tak zo všeobecného ako aj osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) je v zmysle Dohovoru možné starobný dôchodok zo všeobecného systému iba krátiť, a to najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku (výsluhového príspevku považovaného za výsluhový dôchodok).

Výsluhový dôchodok má od dovŕšenia dôchodkového veku podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení (zabezpečení) plniť funkciu starobného dôchodku z osobitného systému sociálneho poistenia (zabezpečenia) vo výške primeranej dobe trvania služobného pomeru. Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené dospel k záveru, že na účely stanovenia výšky starobného dôchodku je potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby hodnotené na účely výsluhového dôchodku. Samozrejme iba za predpokladu, že navrhovateľovi nebola na účely výpočtu výšky výsluhového dôchodku započítaná všetka doba dôchodkového poistenia. Až po takom stanovení výšky starobného dôchodku možno sumu starobného dôchodku krátiť o sumu výsluhového dôchodku.

Navrhovateľovi bol výsluhový dôchodok priznaný za 33 rokov a 222 dní za službu v ozbrojených zložkách. Pre výšku výsluhového dôchodku v zmysle zákona č. 328/2002 Z.z. nebolo rozhodujúce v ktorej kategórii funkcií túto službu vykonával. Z uvedeného dôvodu sa navrhovateľ nemôže úspešne domáhať toho, aby mu výkon služby v III. pracovnej kategórii bol hodnotený ako doba tzv. civilného zamestnania. Pre zistenie teoretickej výšky starobného dôchodku bola navrhovateľovi započítaná doba služby v plnom rozsahu. Odporkyňa postupovala správne, keď túto výšku krátila koeficientom používajúc celkovú dobu trvania 33 skončených rokov. Navrhovateľom požadovaný postup by viedol k tomu, že doba služby v III. pracovnej kategórii by mu bola hodnotená pre výšku tak výsluhového ako aj starobného dôchodku teda duplicitne, čo je vylúčené článkom 33 ods. 2 Dohovoru č. 128.

Vzhľadom na vyššie uvedené právne závery, najvyšší súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1, § 246c ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ, v tomto konaní úspešný nebol a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.